

РЕШЕНИЕ

№ 6075

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6303** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 22762 от 28.06.2021 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Г. Д. Х., [ЕГН] срещу Решение от 01.06.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 19-и състав, постановено по НАХД № 13357/2020г. С решението е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0001636/17.09.2020 г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“) – [населено място], с което на основание чл. 93в, ал.11 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. за нарушение на член 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) №165/2014.

В жалбата се излагат оплаквания за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Счита за неправилен извода на съда, че с НП правилно е квалифицирано нарушението. Представя съдебна практика по идентичен казус. Моли за отмяна на първоинстанционното решение и отмяна на процесното НП.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Д. намира касационната жалба за неоснователна и недоказана, а решението на въззивния съд за правилно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства, че на 20.08.2020 г. около 17:30 часа на Автомагистрала „Студена“, км 30+700, с посока на движение от [населено място] към [населено място], на разклона за [населено място] от служители на ИА „АА“, РД „АА“, съвместно с Агенция „Пътна инфраструктура“ (А „ПИ“) и полицията, като водач на товарен автомобил от категория товарен автомобил от категория N3. При проверката от пътния лист и товарителницата установили, че водачът е извършвал обществен превоз на товари по маршрут от кариера „Студена“ до [населено място]. Установено е, че водачът е бил извадил картата за дигиталния тахограф, с който автомобилът, който е управлявал е бил оборудван от 23:00 ч. на 04.08.2020 г. до 14:40 ч. на 05.08.2020 г. и картата за дигиталния тахограф била без запис за дейност. Водачът не е въвел ръчно, автоматично или по друг начин, когато си е поставил картата на 05.08.2020 г., че е бил почивка в посочения период.

Съставен е на 20.08.2020 г. от Ю. С. Б. – инспектор в ОО „АА“ – [населено място] акт за установяване на административно нарушение (АУАН) срещу Г. Д. Х. за следното нарушение: като водач на съчленено превозно средство в състав от товарен автомобил – седлови влекач М., от категория N3, с рег. [рег.номер на МПС] , оборудван с дигитален тахограф, собственост на фирмата-превозвач, притежаващо заверено копие № [ЕГН] на лиценз на Общността, валиден до 11.02.2029 г. и прикачено към него полуремаке Ш. от категория O4, с рег. № С 9273 ЕС, собственост на [фирма] като извършва обществен превоз на товари (фракция), като не е въвел данните относно периодите на „друга работа“, „време на разположение“, прекъсване“ или „дневна почивка“, когато няма възможност да използва монтирания на превозното средство тахограф, поради това, че е извън превозното средство за периода от 23:14 ч. на 04.08.2020 г. до 14:38 часа на 05.08.2020 г., видно от разпечатка от записите за дейности в картата за дигитален тахограф на водача №0000000/412200, което е квалифицирано като нарушение по чл.36, §3, б. „б“ от Регламент 165/12 г. на ЕО.

Въз основа на акта е издадено атакуваното НП.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение, поради което законосъобразно му е наложено наказание, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на първоинстанционния съд.

Съгласно член 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) №165/2014, когато в резултат на отсъствие от превозното средство водачът не е в състояние да използва тахографа, с който превозното средство е оборудвано, периодите, посочени в параграф 5, буква б), подточки ii), iii) и iv) се вписват в картата на водача, като се използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни, осигурено за тахографа, ако превозното средство е оборудвано с дигитален тахограф.

Съгласно чл. 34, параграф 1, 3 и 5 от Регламента всички дейности (включително периодите на почивка), следва да се записват в тахографа чрез използване на подходящи механизми за превключване. И в случай на отсъствие от превозното средство водачът трябва да регистрира дейността си със задна дата чрез ръчно въвеждане на данни.

Действително въпреки забраната на член 34 параграф 3, изречение 2 от Регламент (ЕС) № 165/2014, съгласно който „Държавите-членки не налагат на водачите изискване да представят формуляри, свидетелстващи за действията им във времето, когато не са били в превозното средство“, представяне на удостоверение за дейности. Установено с Решение на Комисията от 2009 г. въз основа на чл. 11, ал.3 от Директива 2006/22, този документ продължава да има удостоверителна сила за вписаните в него факти и при представянето му следва да се зачете, но в случая по делото не са налични данни за представянето му.

Правилно е приложена и санкционната норма на чл. 93в, ал. 11 ЗАвПр, доколкото същата съдържа в хипотезата си именно визираното в НП нарушение. Тъй като в посочената разпоредба размерът на глобата е определен в абсолютен размер – 500 лева, липсва основание, а и възможност, за редуцирането ѝ.

Настоящата инстанция намира, че случаят не е маловажен по чл. 28 ЗАНН. Маловажен случай на административно нарушение е този, при който извършеното нарушение с оглед липсата или незначителните вредни последици или с оглед на други обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Този критерий на преценка се прилага за всички нарушения, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, втори касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 19-и

състав, постановено по НАХД № 13357/2020г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.